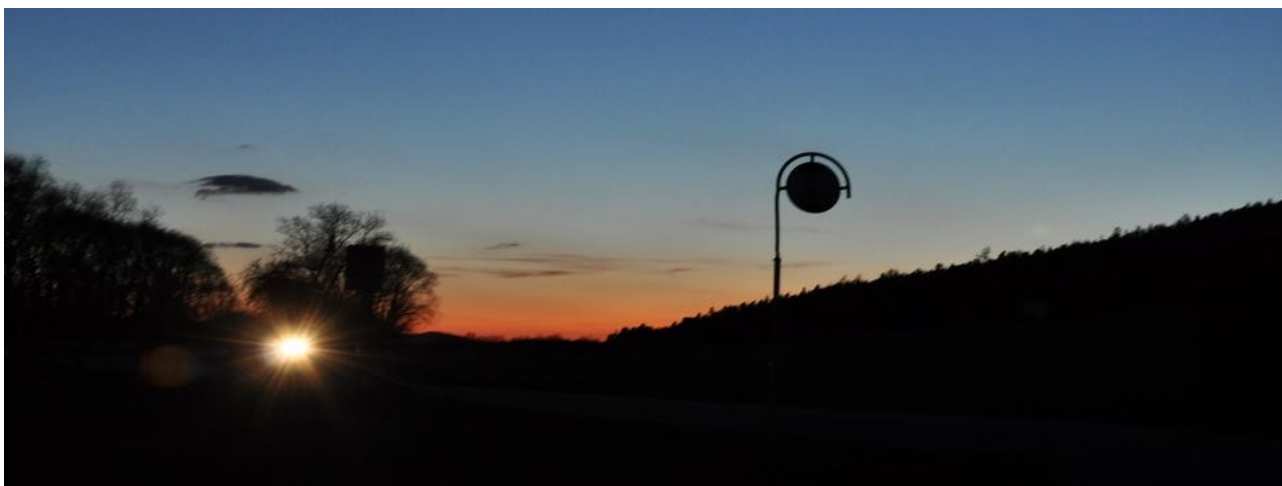

Když žába z vody kouká.

Když tma přichází...

Je to mnoho let, co s manželkou jezdíme přenášet žáby přes silnici k nedalekým, tedy ne pro nás, Zadním Ptákovcům. Každý rok je to tu o něco jiné. Někdy vody dost, jindy v přílehlém příkopu sucho. V poli jsou již po několik let k naší potěše kníkající čejky chocholaté, kulíci a z lesa se občas ozve některý z druhů sov. Neopatrné srny přecházejí za soumraku přes silnici, stejně tak zajáci a kousek od Kapsovy Lhoty křepelka polní nebo hrdý kohoutek bažanta.

A do toho ty žáby. Tedy pardon, obojživelníci. Žoužel studená, čolčí, rosničí s dlouhonohými skokany štíhlými, hnědými a zdánlivě obrněnými matkami ropušími, za kterými se táhnou chlípni samci. Občas se objeví princezna blatnice skvrnitá, sedící v krajnici silnice jako by nic. Na skokany zelené formy jsem skoro zapomněl. Však jsem je letos na místě také neviděl.

A tady je to očekávání dlouholetého klišé, že přenos bude jak minule. Hodnocení, zda je letos rok žabí slabý, nebo silný. Téma vskutku poláckovské, jako by Bylo nás pět.

Jenže příroda a čas si to dělá, jak chce. Lidé pozměnili životní prostředí rybníčku a studenokrevná parta se s tím vyrovnala po svém. Skokani se z terénní nerovnosti v poli přesunuli do silničního příkopu. Z původních, zarostlých břehů rybníka, které již nejsou, jdou žáby do drobných vodních plošek v jeho okolí. A také jinam, tam, kde jsem je nepozoroval. Jen ropuší matrony se zřejmě přidržely svého zvyku a jsou v menší části rybníčku, na pohled oddělené od větší vodní plochy obloukovitým můstkem. I jejich vajíčka bylo možno najít. A z toho slizkého chuchvalce koukala ploditelka s požívačným samcem na zádech. Obrázek nemám, byl to pár stydlivý.

Za světla je to jiné...

Obrázek nemám, byl to pár stydlivý.

Výsledek ropuší...

Prostě je to tento rok trochu jinak. Špatně, nebo lépe. Jen to vlastně chce, nechovat se jako příslovečný slon v porcelánu. Jenže žádné cimbuří není tak vysoké, aby ta vytrubovaná žabí sláva

sňatková byla slyšet do celého světa. A tak s manželkou a dalšími, nejmenovanými jezdíme a přenášíme. Dlužno poznamenat, že letos mě žádná z ropuch nepočůrala. Asi jsem už jejich.

Noční letec

Žádný z pilotů hloubkařů. Možná, že z toho měl jen radost, neboť jeho parta to začala dělat po něm. Aby po chvíli odlétla kamsi na nedalekou louku. A my domů. Divadlo skončilo.

